

Tämä tutkistelu on sapatiksi 10.10.2026

Profeetan kutsuminen

Muistojae: ”Minä kuulin Herran äänen sanovan: – Kenet minä lähetän? Kuka lähtee sananviejäksi? Niin minä vastasin: – Tässä olen, lähetä minut!” (Jes. 6:8.)

Avaintekstit:

1. Moos. 15:6
Gal. 3:6–9
1. Kun. 18:19–39
Jes. 53
Dan. 2.46–48
Mark. 1:2–5
Matt. 11:1–6

Raamatun aikoina profeetat olivat usein avainasemassa Jumalan kansan historiassa. Joskus he olivat keskiössä ja heillä oli voimallinen, ellei jopa ratkaiseva, asema yhteisön elämässä.

Profeetan tehtävä oli kuitenkin vaikea kutsumus. Profeettojen elämä ei useinkaan ollut helppoa, vaan täynnä surua, hylkäämistä, väärinkäsityksiä ja turhautumista.

Monesti Jumalan profeetat eivät heti suostuneet profeetan tehtäväänsä. Eikä ihme. Monet profeetat kohtasivat voimakasta vastustusta niiden taholta, joiden olisi pitänyt ottaa heidän sanomansa vastaan. Jumalan profeettoja sivuutettiin, pilkattiin, hakattiin tai vangittiin. Toisia kivitettiin tai jahdattiin kuin villieläimiä. Useista tuli marttyyreja.

Nykyisessä sukupolvessa, jota leimaavat väkivalta, ahneus, moraalittoisuus, riisto ja kaikenlaiset demoniset vaikutteet, profeetallinen ääni usein hylätään tai yksinkertaisesti sivuutetaan. Meitä kutsutaan ottamaan vaari Jumalan profeettojen äänestä ja olemaan profeettojen kautta saamamme toivon sanansaattajia.

Edenissä tapahtuneen lankeemuksen jälkeen Jumala pyrki palauttamaan yhteyden ihmisiin. Tällä viikolla tarkastelemme joitakin historiallisia käännekohtia, jolloin Jumala kutsui profeettoja saattamaan kansansa sopusointuun langenneelle maailmalle annettujen sanomien kanssa.

10.10. Opiskelijapäivä

10.10. Pastoreiden muistamisen päivä

ABRAHAM, LIITON PUOLUSTAJA

Jumalalla on aina ollut uskollinen jäännös, joka on vastannut hänen armoonsa ottamalla vastaan kutsun olla kuuliainen (ks. Jer. 31:7, 31–34). Esimerkiksi vuosia Babylonin tornilla tapahtuneen kansojen hajaantumisen jälkeen Jumala valitsi Abrahamin olemaan esimerkki liiton mukaisesta uskosta sekä omalle perheelleen että kaikille tulevillekin sukupolville. Vaikka Abrahamia ympäröi luopumuksen ja moraalisen häilyvyyden ilmapiiri, hän osoittautui uskolliseksi Jumalan esittämälle kutsulle. (Ks. 1. Moos. 12:1–9.)

Jumala ilmoitti liiton ehdot Abrahamille ja näytti hänelle, kuinka ihmiskunnan pelastus toteutettaisiin Kristuksen uhrin kautta (1. Moos. 15:6–17). Jotta Abrahamin usko tulisi koetelluksi ja Jumalan Pojan tuleva uhri havainnollistetuksi, Abrahamia pyydettiin uhraamaan Jumalalle poikansa lisä (1. Moos. 22:1–17). Mikä tuskallinen koettelemus uskollisten isälle. Mieti kaikkia syitä, joilla Abraham olisi voinut jättää Jumalan nimenomaisen käskyn huomiotta, mutta hän kuitenkin totteli uskollisesti. Jumala esti Abrahamia tappamasta lisäksä ja antoi hänen sijastaan uhriksi oinaan.

Jumala ei kutsunut kaikkia profeettoja varoittamaan lähestyvistä tuhosta. Kaikki olivat kuitenkin saaneet kutsun palauttaa kansa uskollisuuteen ja usein varoittaa luopumuksesta, toisten sortamisesta sekä liiton rikkomisesta.

Tärkeintä kuitenkin oli, että profeetat ilmaisivat lupauksen pelastuksesta, joka on Messiaassa. Raamatun profeetat ja Pyhä Henki todistavat jatkuvasti, että meidän apostolien jälkeisellä aikakaudellamme maailmaa tulee kohtamaan kriisi. Tämän tulisi kutsua meitäkin varoittamaan siitä muita. Keskeistä tässä varoituksessa on kuitenkin hyvä uutinen lunastuksesta niille, jotka ovat uskollisia Jeesukselle ja jotka pysyvät liittosuhteessa hänen kanssaan (Ilm. 12:17).

Lue 1. Moos. 15:6; Gal. 3:6–9 ja Hepr. 11:8. Mikä Abrahamin elämässä ja hänen luonteessaan teki hänestä kelvollisen palvelemaan Jumalaa, vaikka hän oli selvästi puutteellinen ihminen?

Abrahamin ajan ja nykypäivän välillä on monia yhtäläisyyksiä. Aivan kuten pakanuus ja epäjumalanpalvonta olivat vallalla Abrahamin aikana, nykyäänkin monet maailman kilpailevat ideologiat pyrkivät poistamaan tai syrjäyttämään kristinuskon. Vastakohtana vallitsevalle kulttuurille Jumalan kansa on nykyään kutsuttu heijastamaan uskollisesti Jumalan kuvaa päivittäisissä suhteissaan muihin, mukaan lukien julistamaan kolmen enkelin sanomaa (Ilm. 14:6–12).

ELIAN SANOMA

Lue 1. Kun. 18:19–39. Mitä tämä kertomus opettaa profeetan tehtävästä?

Elia kutsumus ja puhetapa heijastivat hänen tehtävänsä Jumalan sanansaattajana. Päättääkseen Israelin luopumuksen Jumala lähetti Elia kuningas Ahabin luokse ilmoittamaan monivuotisesta kuivuudesta. Jumala käytti tätä koettelemusta kääntääkseen kansansa pois epäjumalanpalvonnasta takaisin kuuliaisuuteen. Kuningas ja kansa syyttivät profeetta Eliaa kurjuudestaan ja halusivat tappaa hänet.

Elia kohtasi Karmelinvuorella Baalin ja Astarten profeetat. Jumalan sanansaattaja esitti Pyhää Henkeä täynnä olevan vetoomuksen epäjumalia palvovalle Israelille, jotta se hylkäisi väärät jumaliansa ja palaisi Herran luo. Kansa tiesi, että sen valinnat olivat johtaneet kansakunnan luopumukseen. Se oli nyt valmis ottamaan jälleen vastaan Elia Jumalan, joka oli osoittautunut ylivoimaisemmaksi kuin väärät jumalat, joita ei todellisuudessa ollut edes olemassa.

Juuri ennen Kristuksen toista tulemistä Jumala käskää seurakuntaansa juulistamaan jälleen Elia sanomaa ja kehottaa ihmisiä kääntymään pois epäjumalistaan ja olemaan valmiina Herran suurena päivänä. Jumala kommunikoi edelleen kansansa kanssa valitsemiensa kanavien kautta. Hänen sanansa ja profetoimisen lahjan kautta saadaan kehotuksia, varoituksia, neuvoja ja rohkaisua.

”Aidon jumalisuuden elpyminen joukossamme on suurin ja polttavin tarpeemme. Sitä meidän pitäisi pyytää ensimmäiseksi. Meidän täytyy etsiä vakavasti Herran siunausta, ei siksi, että Jumala olisi haluton antamaan sitä, vaan koska me emme ole valmiit ottamaan sitä vastaan.” (TKK 126–127.)

Lue Mal. 3:23–24 tai 4:5–6, VKR. Miten Elia sanoma vaikuttaa niiden kohteihin, jotka seuraavat Jumalaa?

Todellinen herätys alkaa sydäimestä ja kotoa. Perhe on seurakunnan kulmakivi ja välttämätön yhteisön rakennuspalikka. Kodissa alkava herätys levittää taivaallista rakkautta seurakuntaan, ympäröivään yhteisöön ja kansakuntaan. Tämä on Jumalan tarkoitus kristilliselle kodille. Herätys myös motivoi Jumalan kansaa lähetystyöhön.

Millaisia epäjumalia, jos mitään, on nykyään kodeissamme, sydämissämme ja seurakunnissamme?

JESAJA, EVANKELIUMIN PROFEETTA

Vanhan testamentin merkittävä profeetta Jesaja sai kutsun profeetalliseen palvelutyöhön suoraan Jumalalta (ks. Jes. 6:1–8). Jumalan pyhyyden ja majesteettisuuden valtaamana Jesaja ymmärsi arvottomuutensa. Sillä hetkellä yksi serafi lensi Jesajan luo mukanaan hehkuva hiili taivaalliselta alttarilta ja puhdisti hänen syntinsä. Sitten Jumala kysyi: ”Kenet minä lähetän? Kuka lähtee sananviejäksi?” Jesajan vastauksen pitäisi olla myös meidän vastauksemme: ”Tässä olen, lähetä minut.” (Jes. 6:8.)

Jesajan kutsu tuli Israelin historian käännekohdassa. Jesajan omista puuteista huolimatta tehtävä varoittaa Israelia ja sen johtajia heidän synneistään oli erittäin tärkeä. Jesajan profetiat ovat keskeisiä raamatunkohtia, jotka antavat syvällisen käsityksen Jumalan luonteesta, ihmiskunnan luonteesta ja pelastussuunnitelman etenemisestä. Itse asiassa Jesajan kirjan kuuluisasta luvusta 53 löytyy kiistatta voimallisin profetia, joka kuvaa paitsi Jeesuksen kuoleman myös sen merkityksen maailmalle.

Lue Jes. 53. Miten tämä profetia, joka on kirjoitettu yli puoli vuosituhatta ennen ristiä, paljasti Kristuksen kuoleman meidän puolestamme? Mitä tämän profetian pitäisi opettaa meille profetoimisen lahjasta?

Jesajan profetiat ennustivat Messiaan tarkoituksen ja tehtävän (Jes. 53:3–5). Ne selittivät, miksi Kristus vietiin ”teuraaksi” kuin karitsa (Jes. 53:7) ja kuinka hänen sovitusuhrinsa pelasti Jumalan kansan synneistään. Kristuksen sijaiskuolema on kuvattu siinä niin selvästi, että se osoittaa perustan koko ihmiskunnan puolesta tehdylle sovitukselle.

”Me harhailimme eksyneinä kuin lampaat, jokainen meistä kääntyi omalle tielleen. Mutta Herra pani meidän kaikkien syntivelan hänen kannettavakseen.” (Jes. 53:6.) Tässä kuvataan synnin universaali luonne sekä myös ristin universaali luonne ratkaisuna syntiin. Tämä luku, ehkä paremmin kuin mikään muu luku Vanhassa ja Uudessa testamentissa, esittää pelastussuunnitelman todella selkeästi ja yksiselitteisesti.

Jesajan profeetallinen kutsumus ei kuitenkaan ollut helppo. Ihmiset pitivät hänen synkkiä ennustuksiaan tuhosta järjettöminä, kuten monet tekevät nykyäänkin, kun heitä varoitetaan synnin seurauksista (Room. 6:23). Jesajan profeetallinen ääni on selkeä sekä hänen aikanaan että meidän aikanamme (ks. Jes. 2:4; Jes. 5:20). Kansan kieltäytyminen harjoittamasta oikeudenmukaisuutta ja uskonpuhdistusta johti Jerusalemin tuhoon. Sama synti tulee leimaamaan maan jumalattomien asukkaiden tuhoa, kun Kristus palaa takaisin.

DANIEL, USKOLLINEN NÄKIJÄ

Useimmat kristityt tuntevat Danielin kirjan 1. luvun kertomuksen, jossa Daniel piti lujasti kiinni lapsena oppimistaan terveysperiaatteista. Daniel oli malli uskollisuudesta (Dan. 1:8). Kun hänelle tarjottiin kuninkaallisia herkkuja, hän pyysi saada syödä kasvisruokaa ja juoda vain vettä sen sijaan, että hän olisi nauttinut kuninkaan pöydässä tarjottua ruokaa (Dan. 1:12–16). Tämä oli pieni koetelemus verrattuna siihen, mitä myöhemmin tapahtui, kuten kerrotaan Danielin kirjan 6. luvussa, jossa hänen uskollisuutensa olisi helposti voinut merkitä hänelle kuolemaa.

Lue Dan. 2:46–48; Dan. 4:15; Dan. 5:13–14 ja Dan. 6:26–28 tai jakeet 25–27, VKR. Mitä nämä jakeet kertovat meille siitä, millainen todistaja Daniel oli ympärillään oleville pakanoille?

Katso näiden pakanoiden todistusta Danielin Jumalan voimasta. Vaikka nämä kertomukset ovat ainutlaatuisia, ne kaikki paljastavat tärkeän periaatteen: muut voivat oppia tuntemaan taivaan Jumalan elämämme, uskollisuutemme ja meissä ja meidän kauttamme vaikuttavan Jumalan voiman avulla.

Danielin profetioiden toistuva teema on tuomio, joka huipentuu Kristuksen toiseen tulemiseen (Jumalan lopulliseen voittoon). Danielin nimen merkitys, 'Jumala on minun tuomarini', on varsin osuva. Hänen kirjoituksensa ansaitsevat huomiomme ajankohtaisuutensa vuoksi. Ne muistuttavat meitä olemaan aina valppaita ja noudattamaan Jumalan käskyjä elämän "pienissä" asioissa.

Daniel ennusti kansakuntien nousun ja tuhon sekä niitä kohtaavat seuraukset, jotka johtuvat tottelemattomuudesta Jumalaa kohtaan. Profeetallisten näkyjensä kautta Daniel paljasti Jumalan suunnitelman ja Jumalan valtakunnan lopullisen voiton (Dan. 7:13–14).

Mieti esimerkiksi Danielin kirjan 2. lukua, joka on kirjoitettu puoli vuosituhatta ennen Kristusta. Daniel kuvasi hyvin tarkasti neljän suuren maailmanvallan nousun ja tuhon, sekä meidän aikamme (patsaan jalkojen ja varpaiden aika). Hän viittasi selvästi nykyajan Euroopan maihin, jotka, kuten profetia niin selvästi opettaa, "liittyvät toisiinsa aviositein mutta eivät yhdisty, niin kuin rautakaan yhdisty saveen" (Dan. 2:43). Mikä hämmästyttävä tähän päivään saakka ulottuva ennustus Euroopasta, kun avioliitoista ja kaikista yhtenäisyyden yrityksistä huolimatta tämä manner pysyy erillisinä kansakuntina, joilla on erilliset lait, tavat ja perinteet. Vaikka vielä muutama vuosi ennen Neuvostoliiton luhistumista yksikään tiedustelupalvelu ei nähnyt, että niin tulisi tapahtumaan, Danielin profetia antaa meille vahvat perusteet luottaa Jumalan profeettoihin.

JOHANNES KASTAJA, VALMISTAMASSA KANSAA

Lue Mark. 1:2–5. Mikä oli Johannes Kastajan palvelutyön tarkoitus?

Markuksen evankeliumi kertoo meille, että Jesajan profetia (Jes. 40:3) toteutui Johannes Kastajassa. Hänen kasvuun lapsuudesta aikuisuuteen leimasi uskollisuus Jumalalle. Paholainen pelkäsi menettävänsä valtansa ihmiskunnasta kuultuaan Johanneksen äänen erämaassa (katso 4AO 188–189 tai AT 205–206 tai RI 160–161). Johanneksen kuulijoiden pahuus paljastui tavalla, joka sai Paholaisen vapisemaan. Paholaisen ote Israelista oli uhattuna. Hän yritti toistuvasti ja epäonnistuneesti saada Johannes Kastajan luopumaan uskollisesta elämäntavastaan ja luottamuksestaan Messiaaseen.

Lue Matt. 11:1–6. Miten Jeesus vahvisti Johanneksen uskoa?

Paholainen ei kyennyt houkuttelemaan Jeesusta tekemään syntiä, ja hänen tappionsa erämaassa raivostutti hänet. Niinpä hän muutti taktiikkaansa ja heittäti Jeesuksen serkun Johanneksen vankilaan. Johanneksen vangitseminen satutti Jeesusta, vaikka Paholainen ei kyennyt houkuttelemaan häntä syntiin. Näin Paholainen pyrki murtamaan Johanneksen ja samalla murehuttamaan Vapahtajaa. Johannes sai kuitenkin kuulla Jeesukselta rohkaisevia sanoja. Johannes pysyi uskollisena kuolemaan asti huolimatta kauheista olosuhteistaan ja siitä, että hän ei varmasti ymmärtänyt, miksi hän joutui jäämään vankilaan, vaikka Jeesus oli niin voimallinen.

Menneiden aikojen profeettojen tapaan myös meidät on kutsuttu julistamaan parannuksen teon ja uskon sanomaa sekä Kristuksen vanhurskauden täyteyttä (Ilm. 14:6–12). Kuten Johannes Kastajan kohdalla, Paholainen voi käyttää epävarmuutta saadakseen meidät epäilemään Jumalan antamaa tehtävää elämässämme. Meidän ei tarvitse masentua, jos vain muistamme Jumalan johdatuksen elämässämme, varsinkin kun asiat eivät suju hyvin. Näin tapahtui Johannekselle, joka vangittiin ja myöhemmin tapettiin jumalattoman naisen ja heikkotahtoisen miehen toimesta. Mitä tahansa ihmiset tekevätkin meille, voimme kääntyä uskossa Jumalan puoleen, ja hän vastaa meille. Hän on luvannut meille voiman tehdä hänen tahtonsa (Ap. t. 1:8). Jälkikristillisessä ja ei-kristillisessä maailmassa on välttämätöntä, että olemme uskollisia Kristuksen todistajia olosuhteista riippumatta.

KUTSUTTU PROFEETALLISEEN PALVELUTYÖHÖN

Jumala kutsuu profeettoja tiettyinä aikoina erityistä tarkoitusta varten. He olivat omalla paikallaan välittämässä sen ajan tarvitsemia viestejä. Seitsemännen päivän adventistit uskovat, että Ellen G. White oli tällainen henkilö. Hän toimi kuten ne profeetat, jotka eivät ole Raamatun kirjoittajia (lisää tästä tulevilla raamattutunneilla). Ellen Harmon [White] sai ensimmäisen kutsunsa joulukuussa 1844, muutama viikko sen jälkeen, kun milleriläiset adventistit olivat odottaneet Jeesuksen palavaan Dan. 8:14 perusteella: ”Vielä on kaksituhatta kolmesataa iltaa ja aamua; sitten pyhäkkö vanhurskautetaan.” (RK 2012 marg.)

Vaikka William Miller ei koskaan määrittänyt tarkkaa päivämäärää, hänen seuraajansa odottivat sen tapahtuvan 22.10.1844. Tämä perustui raamatulliseen ajanlaskuun koskien suurta sovituspäivää. Se oli päivä, jolloin he uskoivat Kristuksen palaavan maan päälle. Tämä uskomus herätti valtavaa odotusta tuhansissa ja taas tuhansissa ihmisissä Pohjois-Amerikassa ja muualla maailmassa. Pian he pääsisivät Vapahtajansa kanssa taivaaseen. Myös Miller tunsu suurta jännitystä ja intoa, kun odotetun takaisintulon päivä lähestyi.

Kristus ei kuitenkaan tullut silloin, ja milleriläiset uskovat kokivat yhden historian murheellisimmista tapahtumista, jota kutsutaan suureksi pettymykseksi.

Tässä tilanteessa Jumala antoi Ellen Harmonille [White] hänen ensimmäisen näkynsä. Sen pääviesti oli rohkaista sekä häntä että pettyneitä uskovia siitä, että Jumala oli edelleen heidän kanssaan heidän virheellisestä tulkinastaan huolimatta. Näky osoitti heille polun, joka johti tästä maasta taivaalliseen Jerusalemiin. Tällä polulla adventistiuskovat matkasivat Pyhään kaupunkiin. ”Jos he pitivät katseensa Jeesuksessa, joka kulki heidän edellään ja johti heitä kaupunkiin, he olivat turvassa.” (*Spiritual Gifts*, vol. 2, s. 31)

Tämä näky oli hyvä uutinen. Jumala oli perustamaisillaan uuden liikkeen pettymyksen aiheuttaman sekasorron keskeltä. Jeesus oli yhä heidän kanssaan. Hän oli yhä tulossa takaisin. Hän johti heitä yhä pelastuksen tiellä. Heidän tuli vain pitää katseensa hänessä. Heillä oli hyvä syy olla luopumatta toivosta, vaikka ympärillä oli niin paljon sekasortoa ja pettymystä.

Näin 17-vuotias Ellen G. Harmon [White] kutsuttiin profeetalliseen palvelutyhensä. Hänen polkunsa ei ollut helppo, varsinkaan alussa.

Vaikka tämä lahja hyväksyttiin vähitellen aidoksi, Ellen G. White pelkäsi olla Jumalan sanansaattaja. Jumalan profeettana oleminen ei ole koskaan ollut helppoa tai arvostettua. Miten Ellen White siis alistui Jumalan kutsuun?

Ensi viikolla tarkastelemme lähemmin Vanhan testamentin profeettojen erityistä työtä ja haasteita, joista osa toistuu myös Ellen G. Whiten elämässä ja palvelutyössä, kuten opimme ensi perjantaina.

Löydät lisätietoja englanniksi osoitteesta <https://whiteestate.org/absg/2>.